

jeg naturligvis havde i Tanker, da jeg første Gang talte i Dag, men jeg beholdt mine Tanker for mig selv, for at man ikke skulde sige, at jeg benytter enhver Lejlighed til at komme frem med dette Kreds-anliggende. Den Oplysning, jeg vil fremkomme med, er den, at en Ombygning af dette Kvarter efter de foreliggende Planer ikke vil bringe færre Lejligheder, men tværtimod flere. For det andet vil jeg oplyse, at Grunden til, at Planen om Ombygningen ikke nyder Fremme, aldeles ikke er den nuværende Bolignød, men Grunden er den, at Socialisterne ikke vil have Planen fremmet, fordi der er for mange konservative og andre slette Mennesker, der har med den at gøre. Det er Socialdemokraterne, der hindrer denne Ombygning og har gjort det længe før Bolignøden blev øjensynlig; det er paa ingen mulig Maade Bolignøden, der er Grunden til, at Planen ikke fremmes.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg anser det ærede Medlems (Fraenkel) Begaelse for at ligge langt over middel, og derfor undrer det mig ogsaa, at han kunde synes, at der ikke i den omtalte Sætning stod andet, end at en Ejendom skulde kunne forrente sine Produktionsomkostninger. Det er noget, som kun vedrører Ejendommen i Forholdet til den selv, men her taler jo Docent Warming om Ejendommen i Forhold til Samfundet, og i saa Henseende er det, han siger, at „en ny Forretning kun er rentabel for Samfundet, hvis den kan bære den af den selv foranledigede Udvidelse af Mængden af Bygninger.“ Hvis altsaa denne Omdannelse kræver en Mængde nye Bygninger, maa man sammenligne Tilstanden før og efter Omdannelsen for at finde den samfundsmæssige Betydning af denne. Jeg synes derfor, at den Slags Eksempler, vi har beskæftiget os med, giver fuld Forstaaelse af Sætningen.

Med Hensyn til det Projekt, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) interesserer sig for, og efter min Mening med Rette, vil jeg sige, at jeg ikke tror, at Socialdemokraterne skulde modsætte sig denne Plan, fordi det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds og andre „slette Mennesker“ er med deri, saa daarligt tror jeg ikke om mine Medmennesker. Nej, jeg har haft det Indtryk, at man ogsaa fra Socialdemokraternes Side interesserer sig meget for denne Plan; men det har været vanskeligt for det private Initiativ at bære den frem

alene, og derfor har man henvendt sig til Samfundsmagten om Støtte. Overvejelser i saa Henseende har fundet Sted forskellige Gange, men nu forekommer det mig rigtigt nok, at der er et nyt Moment at tage med i Betragtning ved dette Spørgsmaals Løsning, og det er den forhaandenværende Bolignød og den forhaandenværende Materialiemangel, som gør Projektet dobbelt vanskeligt at gennemføre for Tiden. Jeg tror derfor, jeg har Ret i den Betragtning, at de allerivrigste Interessenter i Prinsensgadekvarterets Ombygning vil forstaa, at det nuværende Øjeblik ikke er det gunstigste til at gennemføre Projektet, selv om det har den Fordel, som jeg ikke havde præsent, men som jeg glæder mig over, at det i og for sig medfører flere Boliger.

Til det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) vil jeg sige, at jeg ingenlunde har benægtet hans Villighed til at forhandle om dette Spørgsmaal — jeg har netop til sidst regnet ham med til dem, der er villige dertil — men jeg sagde, at jeg syntes, han udtalte sig med større Betænkelighed om dette Lovforslag end om de andre, hvormed dette staar i Forbindelse, og at jeg syntes, at dette Lovforslag i og for sig var klarere og mere ligetil at afgøre end de andre, overfor hvilke han har vist sig fuldt forstaaende. Naar han nu understreger sin Velvillie, kan dette selvfølgelig kun være mig kært.

Jessen: Jeg har bedt om Ordet for at sige et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) i Anledning af den Beskyldning, han fremsatte mod mine Partifæller, at vi blot fordi det var „konservative og andre slette Mennesker“, som havde med Ombygningen af Prinsensgade at gøre og interesserede sig saa stærkt for den, skulde være imod Planen og have lagt den Hindringer i Vejen. Jeg maa tilstaa, at jeg kender ikke ret meget til dette Foretagende, men jeg føler mig ganske overbevist om, at det ærede Medlem har fuldkommen Ret i denne Paastand, og jeg er sikker paa, at hvis jeg bad ham om at bevise den, vilde han være ganske ude af Stand dertil.

I øvrigt har den højtærede Indenrigsminister sagt det væsentligste af det, jeg vilde sige. Jeg vil blot gøre den ene Bemærkning til det ærede Medlem i Anledning af, hvad han sagde før, at han var ked af, at Indenrigsministeren var sat som Appellinstans i disse Spørgsmaal, at denne Bestemmelse er sat ind efter hans